

Som vi har sagt her, kan man jo diskutere meget, hvordan man indretter det. Der har også været saglige – absolut saglige – indlæg i debatten i dag om, hvordan man skal gøre det.

Derfor vil jeg slutte mit indlæg af med at sige, at man jo også kan gå ind på den side, vi har lavet, glob-blog.dk, hvor man kan gå ind og blogge om tingene. Der er indlæg, som jeg har lagt ind; der er andre, der kommer med indlæg, og hvis det er sådan, at man ønsker at diskutere med os om, hvordan vi gør det her, og at diskutere med hinanden – det er jo det, en blog giver mulighed for, nemlig at diskutere med hinanden, hvis man ønsker det – hvordan vi får en social retfærdig globalisering, så er man meget velkommen til at deltage der.

Men tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 79:

Forslag til folketingsbeslutning om ernæringsmærkning af alle fødevarer, der sælges i Danmark.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsat 23/1 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Enhedslisten opfordrer med B 79 regeringen til at sikre, at der indføres en obligatorisk ernæringsmærkning af alle fødevarer, der sælges i Danmark, med udgangspunkt i de principper,

som er foreslået af familie- og forbrugerministeren i ministerens oplæg vedrørende en ny ernæringsmærkning i Danmark.

Ligesom forslagsstillerne mener jeg klart, at vi skal have ernæringsmærket danske fødevarer. Formålet med ernæringsmærket er at give forbrugeren et redskab i en ofte travl og stresset hverdag til hurtigt at se, hvilke fødevarer man rolig kan spise meget af, og hvilke fødevarer man bør holde lidt igen med.

Derfor arbejder jeg også på at få gennemført en ernæringsmærkningsordning. Regeringen indfører til april en frivillig national ernæringsmærkningsordning, og samtidig med det arbejder vi alt, hvad vi kan, for at få en obligatorisk ernæringsmærkningsordning på EU-fællesskabsniveau. Senest har jeg den 5. februar på et bilateralt møde med den ansvarlige EU-kommissær, Markos Kyprianou, sagt, at Danmark er varm tilhænger af en fælles europæisk ernæringsmærkningsordning, og at vi opfordrer Kommissionen til at fremskynde arbejdet, samt at vi vil støtte Kommissionen i dens videre tiltag på dette område. Jeg arbejder således løbende for at opfylde det politiske ønske, som er kommet til udtryk i beretningen, afgivet over B 5 den 30. november 2005.

Det er imidlertid vigtigt at holde sig for øje, at fødevaremærkningsområdet for det første er et fuldstændig EU-harmoniseret retsområde, og at indførelse af et obligatorisk nationalt ernæringsmærke for det andet vil være en teknisk handelshindring, der vil stride mod reglerne om varernes frie bevægelighed.

Det er derfor meningsløst at bruge ressourcer på at etablere en obligatorisk dansk ordning, hvor vi på forhånd må vurdere det som helt givet, at der vil blive lagt sag an mod Danmark ved EF-Domstolen, og hvor det er fuldstændig usandsynligt, at vi skulle få medhold af Domstolen i en sådan sag.

Kl. 16.25

Det er i forbindelse med debatten om ernæringsmærket i januar-februar 2007 blevet anført, at indførelse af en obligatorisk ernæringsmærkning kan sidestilles med indførelsen af de danske regler om indhold af transfedtsyrer i fødevarer. Lad mig gøre det klart: Det er to vidt forskellige situationer.

I sagen om transfedt har danske forskere påpeget en direkte sundhedsrisiko ved indtagelse af fødevarer med transfedt, og derfor har regeringen heller ikke tøvet et sekund med at indføre særlige danske regler uden om EU.